στόλων; πῦ ὁ Ἀθανάσιος, ὁ πλεονέκτης τῶν Αἱρετικῶν; πῦ ὁ Γρηγόριος, ὁ δεύτερος Θεολόγος, καὶ ἀήττητος τῦ Χριστῦ στρατιώτης; πῦ ὁ ἄλλος ὁ Συνώνυμός του; ποῦ ὁ Ἐφραὶμ, ἡ παραμυθία τῶν λυπυμένων, ἡ παιδαγωγία τῶν νέων. ἡ χειραγωγία τῶν μετανοούντων, ἡ δίστομος σπάθη κατὰ τῶν Αἱρετικῶν, καὶ τὸ δοχεῖον τῦ Ἁγίυ Πνεύματος καὶ τῶν Ἀρετῶν; Βλέπεις, πόσον τὸ μέσον, καὶ πόση διαφορὰ ἐκείνων τῶν μακαρίων καὶ ἁγίων Ἀνδρῶν, παρὰ τῦ καιροῦ τούτου; Ἠξεύρω καὶ ἄλλους πολλοὺς Θεοφόρυς Διδασκάλους, ἀλλὰ ἀρκεῖ ὅσυς εἴπαμεν. Ἐκεῖνοι ἔβαλαν τὴν ψυχήντους, καθὼς εἴπαμεν διὰ τὰ πρόβατα, οὗτοι δὲ ἀφίνυσι τὰ πρόβατα καὶ φεύγουσι. ἐκεῖνοι ἦσαν δυνατοὶ καὶ μὲ τὸ ἔργον καὶ μὲ τὸν λόγον, οὗτοι δὲ εἰς τὰ χρήματα καὶ κτήματα, καὶ ἄλογα καὶ μυλάρια, καὶ χωράφια, καὶ ἀγέλες, καὶ μαγείρυς καὶ τράπεζας λαμπρὰς πολλὴν προθυμίαν βάνουν, καὶ πολλαῖς ἔγνοιες περὶ ταῦτα καθεκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα· περὶ δὲ τῆς λογικῆς Ποίμνης οὐδὲ μία φροντίδα, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχουν νὰ δώσουν λόγον εἰς τὴν μεγάλην καὶ φοβερὰν ἡμέραν τῆς Κρίσεως. Ἔπειτα, ἐὰν τοὺς ἐρωτήσῃ τινὰς περὶ Βιβλίων, ἀποκρίνονται καὶ λέγουν, εἶμαι πτωχὸς καὶ δὲν ἔχω νὰ ἀποκτήσω Βιβλία· εἶτα περιπατῦν, οὐχ ὡς πτωχοὶ, ἀλλὰ μὲ φορέματα πολυτελῆ καὶ ἔκλαμπρα, καὶ χειρίδια ἕως τῶν δακτύλων, καὶ τραχήλυς ψηλὺς, καὶ ὑπηρέτας πολλὺς, μάλιστα δὲ μαγείρυς· περὶ τῶν ὁποίων εἶναι αἰσχρὸν πρᾶγμα νὰ λέγῃ τινὰς, διότι ἐκ τῦ περισσῦ πλούτου ἀπόκτησαν καὶ σκλάβυς Γυναῖκας. Ὦ τῆς βαθείας αἰσχύνης, ὦ τῆς κακῆς εὐπορίας, ὦ τῆς πικρᾶς φιλαργυρίας, ὦ τῆς ἀχορταγίας τῆς γαστρός. Ἀπὸ ταῦτα λοιπὸν ἔρχονται τὰ σκάνδαλα, οἱ ψιθυρισμοὶ, οἱ ὀνειδισμοὶ, αἱ λοιδορίαι, οἱ θόρυβοι. Εἶτα ἐὰν τοὺς ἐξετάσῃ τινὰς, ἀποκρίνονται· ποῖον ἀδικῶ; ἐξυσίαν ἔχω εἰς τὰ τίποτέμου νὰ κάμω ὡσὰν θέλω. Εἶτα ἐὰν φανῇ τινὰς ἀπὸ τοὺς ἀθέους Αἱρετικὺς νὰ λαλῇ διεστραμμένα, οὐδένας εὑρίσκεται νὰ ἀντισταθῇ, οὐδένας ἀντιπολεμιστὴς, ὅλοι πτωχοὶ, ὅλοι σιωπητικοὶ, ὅλοι φυγάδες. Ὦ τῆς ἀνοίας, ὦ τῆς κακῆς ῥίζης πάντων τῶν κακῶν τῆς φιλαργυρίας, ὅτι, μὲ τὸ νὰ εἴμεσθαν πλούσιοι, θαῤῥῦμεν νὰ σωθῦμεν· ἀλλ' εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ τὸ καραβόσχοινον ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· τρυφῶντες καὶ μεθύοντες καὶ μετεωριζόμενοι θέλετε νὰ νικήσετε τὰς Αἱρέσεις; Ἀλλ' οὐδὲ ἡμᾶς ἀκούουν οἱ τρυφῶντες καὶ μεθύοντες νῦν, οἱ στολιζόμενοι μὲ πολλὰ φορέματα καὶ μὲ πολὺ χρυσίον. Πῶς ἠμπορεῖτε νὰ ὑποδείξετε εἰς ἄλλυς τὴν καλὴν πτωχείαν τῦ Χριστῦ τῦ πτωχεύσαντος δι' ἡμᾶς, ὁπῦ ἐπαρήγγειλε τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ νὰ μὴν ἔχουν οὔτε χαλκὸν εἰς ταῖς ζώναις αὐτῶν; βέβαια πλανᾶσθε, „ μὴ νοῦντες τὰς Γραφάς. Καὶ δὲν ἀκούετε τῦ Κυρίυ, ὁπῦ λέγει, Μακάριοι οἱ „ πτωχοὶ τῷ πνεύματι; καὶ μὴ θησαυρίζετε ἐπὶ τῆς γῆς; Ὁ πλῦτόσσας ἐπλήθυνε, καὶ ὁ λόγοσσας ἀγάθη· τὰ φορέματάσας τρώγουν οἱ βότρυδες, διὰ τὰ ὁποῖα ἔχετε νὰ δώσετε λόγον τῷ Ἀρχιποίμενι Χριστῷ, καὶ δὲν συλλογίζεσθε; ὅτι κάθ' ἕνας ἔχει νὰ δώσῃ λόγον τῷ Θεῷ περὶ αὐτῦ. Ἐσεῖς δὲ οἱ Ποιμένες, θέλετε νὰ δώσετε καὶ διὰ λόγυσας καὶ διὰ τὰ πρόβατα, καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς

ρεῖς καὶ Διάκονοι, ἕκαστος καθὼς ἐπιστεύθη. Ἀλλὰ βλέπετε νὰ μὴν ἀστοχήσετε τὰ τάλαντα· προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ Ποιμνίῳ. Φυλάγεσθε νὰ μὴ λείψῃ πρόβατον ἀπὸ τὴν Ποίμνην, διότι νὰ ἠξεύρετε καλὰ, ὅτι ἐὰν ἀπομείνῃ ἕνα πρόβατον ἐκ τῆς ποίμνης ἀπὸ τὴν ἀμελειάνσας καὶ τὸ φάγουν τὰ θηρία, ὅλην τὴν ζωήνσας ἀφανίζει, διότι τὸ αἷμα αὐτῦ ἐκ τῶν χειρῶνσας ἐκζητήσει ὁ Κριτής. Ἀλλὰ ἐξυπνίσατε τῦ λοιπῦ, καὶ κηρύξατε τὸν λόγον· ἀφίσετο πᾶσαν βιωτικὴν μέριμναν, βλέπετε ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε· βλέπετε τοὺς κύνας. βλέπετε λέγω καὶ δὲν πάνω λέγωντας, βλέπετε τοὺς λύκυς, βλέπετε τοὺς κλέπτας, βλέπετε τοὺς λῃστάς. Βλέπετε, ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν Κόσμον. Ἀγρυπνᾶτε καὶ νήφετε, ὅσοι ἐλάβετε ἀπάνωσας τὸ δεσποτικὸν χρῆμα· γρηγορεῖτε καὶ στοχάζεσθε τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς αὐτῦ παρυσίας, ὅταν ἔρχεται νὰ κάμῃ λογαριασμὸν μετ' ἐσᾶς, ὅσυς ἔδωκε τὸ τάλαντον. Ταῦτα λοιπὸν ἔχοντες εἰς τὸν νῦνσας, ὦ ἀγαπητοὶ, ποιμαίνετε τὴν Ποίμνην τῦ Θεῦ ὁποῦ σᾶς ἔδοθη, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος, μὴ ἀναγκαστικῶς, ἀλλὰ θεληματικῶς· μὴ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, μὴ δὲ ὡς κατεξυσιάζοντες τὸν κλῆρον· ἄλλα νὰ γίνεσθε τυποι τῦ Ποιμνίυ, καὶ, φανερωθέντος τῦ Ἀρχιποίμενος, νὰ λάβετε „ τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Πάλιν τὰ ὅμοια λέγω· ἀκούσατε οὖν, Ἱερεῖς „ Κυρίυ, Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ, Ἄρχοντες καὶ πάντες Κριταὶ γῆς, „ νεανίσκοι καὶ παρθένοι, Πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων. Ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Οἰκυμένην, οἱ μικροὶ καὶ μεγάλοι, οἱ ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης. Παρακαλῶσας ὅλυς, προσέχετε τοῖς λεγομένοις, διότι θέλω νὰ σᾶς πληροφορήσω καὶ νὰ σᾶς ἀποδείξω ἐκ τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ὅτι δὲν εἶναι ὅσοι λέγονται Χριστιανοὶ, ὅλοι Χριστιανοὶ, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα ἔχουν καὶ πλανῶνται. Διότι μὲ τὸν λόγον πολλοὶ εἶναι Χριστιανοὶ, ἀμὴ μὲ τὸν τρόπον πάνυ ὀλίγοι· μὲ τὸ σχῆμα μὲν, ὡς Χριστῦ Μαθηταὶ, καὶ μὲ τὸν τρόπον προδόται· μὲ τὸν λόγον μὲν, εὐσεβεῖς καὶ εὔσπλαγχνοι, μὲ τὸν τρόπον δὲ Ἕλληνες· μὲ τὸ ὄνομα „ Χριστιανοὶ, καὶ μετὰ ἔργα Ἐθνικοὶ, καθὼς εἶπεν ὁ Προφήτης, ὅτι ἐσμίγησαν „ μετὰ Ἔθνη, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ ἀληθινὰ εἰς ἡμᾶς ἐπληρώθη ἡ Προφητεία αὐτῦ· ποταποὶ Χριστιανοὶ εἶναι, οἱ τηροῦντες μύθυς Ἰουδαϊκὺς καὶ Ἑλληνικὺς, καὶ γενεαλογίαις, καὶ μαντείαις, καὶ ἀστρολογίαις, καὶ φαρμακείαις, καὶ φυλακτήρια, καὶ παρατηρήσεις ἡμερῶν, καὶ μηνῶν καὶ χρόνων, καὶ κλυδωνισμὺς, καὶ ὀνείρατα, καὶ φωνὰς τῶν ὀρνέων, καὶ οἱ ἀνάπτοντες λύχνυς εἰς ταῖς βρύσες καὶ ἀπολουόμενοι, καὶ οἱ τηροῦντες τὰ συναπαντήματα, καὶ οἱ τρώγοντες τὰ Εἰδωλόθυτα, καὶ αἷμα πνικτὸν, καὶ θηριάλωτον, καὶ ψόφιον καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα; Καὶ πῶς ἠμποροῦν νὰ εἶναι Χριστιανοὶ, ὅσοι τὰ κάμνουν αὐτὰ; μὲ ποίαν δὲ παῤῥησίαν ἀποτολμῦν νὰ ὀνομάζουν τῦ λόγυ τους Χριστιανὺς; πῶς δὲ ἀποκοτῦν καὶ μεταλαμβάνουν τὰ θεῖα Μυστήρια ὁπῦ εἶναι χειρότεροι τῶν Ἑλλήνων; Τί Χριστιανοὶ εἶναι πάλιν, οἱ ποιοῦντες τὰ τῶν Ἐθνῶν σχήματα, καὶ ἀλλάσσουν τὰ πρόσωπάτους, ἢ τὴν φωνήντους, καὶ χορεύουν καὶ κτυπῦν τὰς χεῖρας, ἢ καὶ στολισμὺς γυναικείυς